

TÜRK BANKACILIK SEKTÖRÜNÜN SERMAYE YETERLİLİĞİ DAVRANIŞI¹

Yrd. Doç. Dr. Gül REİS *

Rabia KÖTÜOĞLU **

ÖZ

Çalışmanın amacı, Türk Bankacılık Sektörü sermaye yeterlilik oranının yıllar itibariyle değişkenliğini incelemek ve bu orana hangi faktörlerin etki ettiğini araştırmaktır. Bu amaçla aktif karlılığı, özkaynak karlılığı, likidite, takibe dönüşüm oranı ve büyüklük değişkenlerinin sermaye yeterlilik oranı üzerinde anlamlı bir etkisinin olup olmadığı regresyon analizi ile test edilmiştir. Elde edilen bulgular karlılık, likidite ve takibe dönüşüm oranının sermaye yeterlilik oranı üzerinde pozitif ve anlamlı bir etkisi olduğunu göstermektedir. Aktif büyüklüğünün ise herhangi bir etkisinin olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Türk Bankacılık Sektörü, sermaye yeterlilik oranı, karlılık, takibe dönüşüm oranı

JEL Sınıflandırması: G21, G32, G38

CAPITAL ADEQUACY BEHAVIOR OF TURKISH BANKING SECTOR

ABSTRACT

The purpose of the study is to view variability of the capital adequacy ratio as of year and to investigate which factors that affect the ratio in the Turkish Banking Sector. For this purpose it is analyzed with regression analysis that if there is a significant relationship between capital adequacy ratio and profitability, liquidity, non-performing loans ratio and size. Different models are estimated each of profitability indicators. According to results profitability, liquidity and non-performing loans ratio have statistically significant and positive effects on capital adequacy ratio. But size of assets has an insignificant effect on capital adequacy ratio.

Key words: Turkish Banking Sector, capital adequacy ratio, profitability, non-performing loans ratio

JEL Classification: G21, G32, G38

¹ Bu çalışma 7-8-9 Nisan 2016 tarihinde 1. Lisansüstü İşletme Öğrencileri Sempozyumu'nda sunulmuş ve revize edilerek makale formatına getirilmiştir.

* Gaziantep Üniversitesi, greis@gantep.edu.tr

** Gaziantep Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, rabiakotuoglu@gmail.com

1. GİRİŞ

Türkiye’ de bankacılık sektörü finansal sistemin yaklaşık % 90’ ını oluşturması dolayısıyla önemli bir paya sahiptir. 2000 Kasım ve 2001 Şubat tarihlerinden sonra önemli bir yapılandırma sürecine giren sektör, yapılan mevcut faaliyetlerin iyileştirilerek sürekliliğin ve güvenin sağlanması için gerekli uluslararası düzenlemelere de hız vermiştir.

Bu düzenlemelerden bir tanesi Kasım 2005 yılında yayımlanan 5411 sayılı Bankacılık Kanunu’dur. 5411 sayılı Bankacılık Kanunu faaliyetlerin daha ayrıntılı açıklandığı yirmi üçü geçici madde olmak üzere toplam 194 maddeden oluşmaktadır. Kanunu’nun amacı, finansal piyasalarda güven ve istikrarın sağlanmasına, kredi sisteminin etkin bir şekilde çalışmasına ve tasarruf sahiplerinin hak ve menfaatlerinin korunmasına ilişkin usûl ve esasları düzenlemektir. Bu amacın gerçekleşebilmesi için bankaların sağlam bir mali bünyeye sahip olması gerekmektedir. Bu bağlamda mali bünyenin sağlamlığının en önemli göstergesi sermaye yeterlilik oranıdır(SYO).

Sermaye yeterliliği, finansal kurumların maruz kaldıkları risklere karşılık, mali yükümlülüklerini karşılayacak düzeyde likit varlığa sahip olup olmadıklarını ifade etmektedir. Bankalarda sermaye yeterliliği uygulamasının temel amacı, bankaların sağlam bir mali yapıyla faaliyetlerini sürdürmesinin sağlanması ve tasarruf sahiplerinin zarar görmelerinin engellenmesidir. Bu nedenle mali kuruluşlar içerisinde özellikle bankalar için sermaye yeterliliği şartlarının sağlanması, karşılaşılabilecek risklere karşı güvence oluşturmaktadır(Kaya, 2007: 5).

Bankaların aşağıdaki nedenlerden ötürü asgari tutarda yasal özkaynak bulundurmaları gerekmektedir(www.tbb.org.tr).

- Sermaye yeterliliği açısından banka sermayesinin gördüğü en önemli fonksiyon, üstlenilen risklerden kaynaklanabilecek muhtemel zararların karşılanmasıdır.

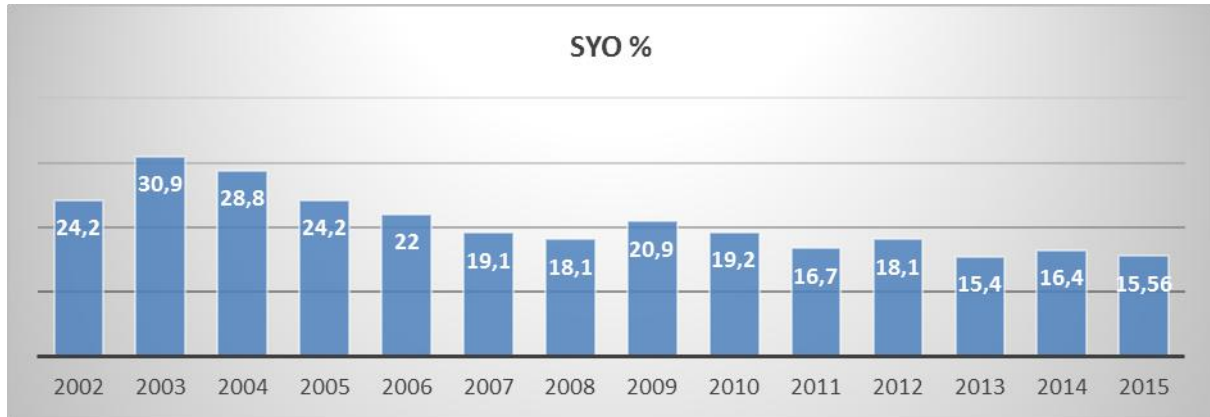
- Sermaye, borçları ödeyebilme gücü ve likidite yeterliliği açısından da önem arz etmektedir. Bankaların kredibilitesi sermaye gücü ile doğru orantılı olduğundan sermayesi güçlü bankalar, kredi derecelendirme kuruluşlarından yüksek derecelendirme notu alabilmekte, ulusal ve uluslararası piyasalardan daha ucuza borçlanabilmektedirler.

- Sadece bir banka için değil, bir ülkede faaliyet gösteren tüm bankaların yeterli sermaye ile faaliyet göstermesinin sağlanması, sistematik riski azaltabilmektedir.

Basel Komitesi’nin belirlemiş olduğu sermaye yeterliliği standardının amacı, sermaye yeterliliği düzenlemelerinin yeknesaklaştırılması ve bankalar arasındaki rekabet eşitsizliklerinin ortadan kaldırılmasıdır. Standarda göre, uluslar arası düzeyde işlem yapan bankaların, en az % 8 yasal sermaye yeterlilik oranı(SYO) ile çalışması gerekmektedir (Kaya, 2007: 30-31). Bu oran, bankaların faaliyetlerinden kaynaklanan kredi, piyasa ve operasyonel risklerin neden olabileceği kayıpların, ne kadarlık kısmının bankanın özkaynakları tarafından karşılanabileceğini göstermekte ve bu nedenle özellikle fon bulmanın zorlaştığı, kriz ve bunalım dönemlerinde önem arz etmektedir(Selimler, 2015:

164). Şekil 1’de Türkiye Bankalar Birliği’nin yayınladığı istatistiki raporlardan ulaşılan Türk Bankacılık Sektörünün yıllar itibariyle sermaye yeterlilik oranları yer almaktadır

Şekil 1. Sermaye Yeterliliği Oranının Gelişimi

Kaynak: www.tbb.org.tr, 2016

Buna göre Türk Bankacılık Sektörü SYO’nun Basel kriteri olan %8’in hep yukarısında seyrettiği görülmektedir. Yıllar itibari ile değişkenlik gösterse de sektör %8’in üzerinde kalmayı başarmıştır. Bu da Türk Bankacılık Sektörü’nün sermaye yapısının güçlü olduğunu göstermektedir.

Türkiye ekonomisinin büyüme ihtiyacı bankacılık sektörü özkaynaklarının güçlü bir yapıya sahip olmasını ve dolayısıyla yüksek sermaye yeterlilik oranları ile çalışılmasını gerekli kılmaktadır. Özellikle risklerin yüksek olduğu dönemlerde önem arzeden SYO, finansal istikrarın sürdürülmesine doğrudan katkı sağlamaktadır.

Literatürde yapılan çalışmalar incelendiğinde sermaye yeterlilik oranını etkileyen göstergelerin banka bazında ve yıllık frekansda incelendiği gözlenmektedir. Bu çalışmada sektör göstergelerinden yola çıkarak çeyrek dönemlik veriler ile çalışılmıştır. Ayrıca takibe dönüşüm oranının sermaye yeterliliği üzerinde etkisinin olabileceğine değinilirken(Selimler, 2015: 164), bu etki Türk Bankacılık Sektörünün SYO üzerinde test edilmemiştir. Çalışma bu konuda literatüre katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Bu bağlamda çalışmanın amacı Türk Bankacılık Sektörü’nün sermaye yeterliliği davranışını etkileyen unsurları ortaya koymaktır. Araştırma dönemi Türk Bankacılık sektörünün 2009Ç1-2015Ç4 dönemlerini kapsamaktadır. Karlılık, likidite, büyüklük ve kredilerin takibe dönüşüm oranının sermaye yeterlilik oranı üzerindeki etkisi regresyon analizi ile test edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre karlılık, likidite ve kredilerin takibe dönüşüm oranı ile sermaye yeterlilik oranı arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır.

2. LİTERATÜR

Sermaye yeterlilik oranı bankalara daha basit ve standart yöntemlerle risk ölçmek yerine, daha detaylı ve hassas risk ölçümlerine yöneldikçe, alınan riskleri daha doğru tanımlama, ölçebilme ve yönetebilme yeteneği kazandırmıştır (Teker vd., 2005: 54). Riskin tanımlanması anlamında önemli olan bu oranın belirleyicileri bir çok çalışmaya konu olmuştur.

Barrios ve Blanco (2003) İspanyol bankalarında yasal sermaye zorunluluğunun bankaları daha yüksek sermaye oranı tutmaya teşvik edip etmediğini araştırmışlardır. Yaptıkları analiz sonucunda sermaye yeterliliğinin çok da verimli olmadığı sonucuna ulaşmışlardır. Yazarlar ayrıca sermaye yeterliliği düzenlemesinin banka sermaye kararları üzerinde bazı etkilerinin olduğunu ancak bankaların neden sermaye talep ettiklerini en iyi açıklayan unsurun piyasa sermaye gereksinimleri olduğunu vurgulamışlardır.

Çatalbaş ve Atan (2005) bankaların sermaye yapılarındaki farklılaşmanın bankaların etkinliklerinde farklılık yaratıp yaratmadığını veri zarflama analizi ile araştırmışlardır. Yapılan analiz sonucunda banka büyüklüğüne etki eden toplam aktifler getiri sağlayan kalemleri içermesi nedeniyle teknik etkinlik üzerine pozitif bir etkiye sahip iken, sermaye yeterlilik oranının teknik etkinlik üzerinde negatif bir etkiye sahip olduğu ortaya çıkmıştır. Karlılık ise toplam aktifler değişkeninde olduğu gibi teknik etkinlik üzerinde pozitif bir etkiye sahip iken, şube sayısının teknik etkinliği olumsuz etkilediği ortaya çıkmıştır.

Türk Bankacılık Sektörü'nde faaliyet gösteren bankaların sermaye yapısı belirleyicileri üzerine çalışan Asarkaya ve Özcan (2007), 2002-2006 yılları arasında 20 bankayı dinamik panel veri analizi ile test etmişlerdir. Çalışmadan elde edilen bulgulara göre, sermaye yeterliliği ile gecikmeli sermaye, portföy riski, ekonomik büyüme, sektörün ortalama sermayesi ve sermaye getirisi arasında pozitif; varlık büyüklüğü ve mevduat payı arasında ise negatif ilişki bulunmaktadır.

Aktaş ve Taş (2007) sermaye yeterliliğinin banka kredi kanalına etkisi olduğunu ve sermaye kısıtlaması olmayan bankaların para politikasına daha fazla tepki verdiği sonucuna ulaşmışlardır.

Sermaye yeterlilik oranının belirleyicileri üzerinde yapılan çalışmalardan bazılarında aktif karlılığı ve SYO arasında pozitif, SYO ve özkaynak karlılığı arasında negatif ilişkiye rastlansa da (Büyüksalvarcı ve Abdioğlu, 2011: 11199; Al-Tamimi ve Obeidat, 2013: 55), Okuyan (2013) aktif karlılığı ile SYO arasında anlamlı bir ilişkiye rastlamamıştır. Ayrıca Okuyan (2013) özkaynak karlılığı, ekonomik büyüme ve kredi oranı ile SYO arasında pozitif ilişki; risk ve mevduat oranı ile SYO arasında negatif ilişki olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Aktaş vd. (2015) Güneydoğu Avrupa ülkelerinin SYO'nı belirleyen faktörler üzerinde çalışmış ve 10 ülkenin toplam 71 bankasını panel veri analizi ile test etmişlerdir. Elde edilen bulgulara göre bankalara ait büyüklük, aktif karlılığı, kaldıraç, likidite, net faiz marjı, risk ve bir takım çevresel faktörlerin SYO üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu gözlemlenmiştir.

Zahid vd. (2015) yaptıkları çalışmada Pakistan bankacılık sektörünün sermaye yeterlilik oranını etkileyen faktörleri ortaya koymuşlardır. Sermaye yeterliliği belirleyicileri olarak risk, büyüklük, aktif karlılığı, kayıp krediler gibi değişkenleri kullanmışlardır. Panel veri analizi kullanarak test edilen ilişki tüm değişkenler için anlamlı çıkmıştır.

Us (2015) Türk Bankacılık Sektörü performansı için belirlediği bağımlı değişkenlerden bir tanesi olarak SYO'nu kullanmış ve performansı etkileyen faktörleri 2002Ç4-2013Ç3 dönemleri için test etmiştir. Kriz öncesi ve sonrası için değerlendirme yapılan çalışmadan elde edilen bulgulara göre, kriz öncesinde ve sonrasında varlıkların borçlara oranı ile SYO arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki bulunurken büyüklüğün ve enflasyonun SYO üzerinde bir etkisine rastlanmamıştır. Gayri Safi Yurtiçi Hasıla'nın SYO üzerindeki etkisi kriz öncesi negatifken sonrasında pozitif olmuştur.

İslami ve konvansiyonel bankaların sermaye yeterliliği davranışını araştıran Louati vd.(2015) 12 MENA ve Güneydoğu Asya ülkeleri üzerinde yaptıkları araştırma sonucunda, yasal sermaye zorunluluğunun İslami ve konvansiyonel bankaların kredi davranışı üzerinde anlamlı bir etkisi olduğunu ortaya koymuşlardır. Bununla birlikte İslami bankalarda mevduat değişikliği sermaye yeterliliği düzeyinden etkilenmemektedir. Bu durumu da İslami bankaların yasal gereksinimlerini karşılamak için mevduatlara değil varlıklara dayanmalarıyla açıklamaktadırlar.

3. VERİ

Çalışmada Türk Bankacılık Sektörü'ne ait aktif karlılığı(AK), özsermaye karlılığı(OK), aktif büyüklüğü(BYKLLK), kredilerin takibe dönüşüm oranı(TDO), likidite oranı(LKDT) ve sermaye yeterlilik oranı(SYO) değişkenleri kullanılmıştır. Veri seti Sektör'ün 2009Ç1-2015Ç4 dönemleri arasındaki ilgili oranlarından oluşmaktadır. Kriz dönemleri çalışmaya dahil edilmemiştir. Değişkenlere ait veriler Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu ve Türkiye Bankalar birliği resmi web sitesinden alınmıştır.

Çalışmanın bağımsız değişkenleri seçilirken literatürde SYO'nu en fazla etkileyen değişkenler seçilmesine özen gösterilmiştir. Mevcut sermayeyi desteklemesi, sermayenin en azından eski düzeyinde korunmasına yardımcı olması ve sermaye yatırımlarını kolaylaştırıcı etkisi olması nedeniyle karlılık mali yapının önemli unsurlarından birisidir(Kaya, 2007: 18). Karlılığın bu etkisinden dolayı hem net karın aktif toplamına oranı olan AK hem de net karın özkaynak toplamına oranı olan OK etkisi araştırılmıştır. Ayrıca büyüklüğün sermaye yapısına etkisini görmek amacıyla toplam aktiflerin logaritması alınarak BYKLLK değişkeni oluşturulmuştur. Basel I'de yine kredi riskine vurgu yapılması takibe dönüşüm oranının SYO üzerinde etkisi olabileceğini göstermektedir (Yücememiş ve Sözer, 2011: 45). Bu nedenle TDO değişkeni analize dahil edilmiştir. Son olarak likit aktiflerin toplam aktiflere oranlanmasıyla elde edilen LO'nın sektörün sermaye yapısını olumlu etkileyeceği beklenmektedir.

4. METODOLOJİ

Çalışmada karlılık, likidite, büyüklük ve takibe dönüşüm oranlarının sermaye yeterlilik oranı üzerinde anlamlı bir etkisinin olup olmadığını test etmek için regresyon analizi kullanılmıştır.

Regresyon analizi, ekonometrik çalışmalarda en çok kullanılan yöntemlerden biridir. Bu analiz bağımlı veya açıklanan değişken Y ile bağımsız ve açıklayıcı değişken X arasındaki ilişkiyi tanımlama ve bu ilişkinin derecesini hesaplama yöntemidir(Tarı,2011:16). Bu çalışmanın bağımlı değişkeni SYO iken bağımsız değişkenleri AK, OK, LKDT, BYKLIK ve TDO'dır.

Çalışmada yapılan regresyon analizlerine ilişkin model spesifikasyonları aşağıdaki gibidir.

$$\text{Model 1: SYO} = a + b_1\text{OK} + b_2\text{LKDT} + b_3\text{BYKLIK} + b_4\text{TDO} + u$$

$$\text{Model 2: SYO} = a + b_1\text{AK} + b_2\text{LKDT} + b_3\text{BYKLIK} + b_4\text{TDO} + u$$

5. BULGULAR

Çalışmada kullanılan AK, OK, BYKLIK, LKDT, TDO ve SYO değişkenlerine ilişkin tanımlayıcı istatistikler Tablo 1' de raporlanmıştır.

Tablo1. Tanımlayıcı İstatistikler

	Ortalama	Medyan	Std.Sapma	Çarpıklık	Basıklık	J-B	Olasılık _{JB}
AK	1.594286	1.750000	0.611461	-0.4376	2.381879	1.339403	0.511861
OK	13.03536	14.80000	5.440122	-0.30138	2.179371	1.209536	0.546201
BYKLIK	12.12623	12.11072	0.159138	-0.03857	1.787010	1.723511	0.422420
LKDT	30.21786	30.60000	2.061652	-0.15461	1.609768	2.366421	0.306294
TDO	3.368214	2.900000	0.875845	1.189577	2.801451	6.649763	0.035977
SYO	17.10393	16.52500	1.796369	0.243409	2.314443	0.824810	0.662056

Bağımsız değişkenler arasındaki yüksek korelasyon çoklu doğrusal bağlantı(multicollinearity) sorununa yol açacağından (Chatterjee ve Hadi, 2006: 233) sözkonusu değişkenlerin birbirleri ile olan ilişkisi korelasyon analizi ile test edilmiş ve Tablo 2' de raporlanmıştır.

Tablo2. Korelasyon Analizi

	AK	OK	BYKLIK	LKDT	TDO
AK	1.000000				
OK	0.982816	1.000000			
BYKLIK	-	-	1.000000		

	AK	OK	BYKLK	LKDT	TDO
	0.372674	0.452088			
LKDT	0.602462	0.675275	- 0.764117	1.000000	
TDO	0.141456	0.180848	- 0.766163	0.446406	1.000000

Tablo 2’ de görüldüğü gibi aynı modelde çoklu doğrusal bağlantıya sebep olabilecek düzeyde(0.8) yüksek korelasyon gözlenmemiştir.

Model 1 ve 2 en küçük kareler(EKK) yöntemi kullanılarak tahmin edilmiştir. EKK varsayım testi sonuçlarına göre, çeyrek dönemlik veriler olması sebebiyle 4 gecikme ile test edilen otokorelasyon sorununa ve White testi ile test edilen değişen varyans sorununa yapılan testler sonucunda her iki modelde de rastlanmamıştır. Regresyon analizi sonuçları ile değişen varyans ve otokorelasyon testi sonuçları Tablo 3’de raporlanmıştır.

Tablo3. Regresyon Analizi Sonuçları

Değişkenler	Model 1 SYO		Model 2 SYO	
	Katsayı	Olasılık	Katsayı	Olasılık
c	24.0327	0.3309	22.1401	0.3669
AK	0.439404	0.0973*	-	-
OK	-	-	0.05429	0.0914*
LKDT	0.227642	0.0532*	0.216292	0.0711*
BYKLK	-1.5438	0.3888	-1.3654	0.4434
TDO	1.250925	0.0000***	1.270091	0.0000***
Düzeltilmiş R2	0.8757		0.8763	
Standart Hata	0.6332		0.6318	
F	48.5725***		48.8144***	
	Test İstatistiği	Olasılık	Test İstatistiği	Olasılık

White	4.270095	0.3707	3.856695	0.4257
Breusch- Godfrey	4.109727	0.3914	4.290299	0.3681
LM Test				

*,** ve *** sırasıyla 10%, 5% ve 1% düzeyinde anlamlılığı ifade etmektedir.

Tablo 3’de raporlanan regresyon analizi sonuçlarına göre, her iki model SYO’ nun %87’sini açıklarken, %13’lük kısmının başka değişkenler tarafından açıklanabileceği tespit edilmiştir. Bu değişkenlerden karlılık göstergelerinden olan AK ve OK SYO’nu istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif olarak etkilemektedir. Yüksek karlılığa sahip olmak ihtiyaç halinde iç fonlardan rahatlıkla kaynak sağlanabileceğini göstermektedir. Dolayısıyla karlılık arttığında SYO’ nun da artması beklenmektedir. Yine LKDT’nin de SYO üzerinde pozitif ve anlamlı bir etkisi bulunmaktadır. İlişkinin pozitif olması Hiyerarşi Teorisi ile ilgilidir. Yüksek likit varlıkla çalışan banka borçlanmaya ihtiyaç duymamakta ve daha yüksek özkaynağa sahip olmaktadır(Aktaş vd., 2015:85). TDO değişkeninin SYO üzerinde pozitif ve anlamlı bir etkisi bulunmaktadır. Bu pozitif ilişki, kredilerin takibe düşmesinden dolayı bankaların bir finansal sıkıntı yaşamamak adına ihtiyaten daha yüksek özkaynak ile çalışmaya itmesinden kaynaklanabilir. Son olarak BYKLIK değişkeninin SYO ile anlamlı bir ilişkisi bulunamamıştır. Bunun nedeni bankaları yeniden yapılandıran Basel uzlaşısı’nın sermaye yeterliliği kriterinin büyük-küçük banka ayırımına gitmeden uygulanması gerekliliğinden kaynaklanmış olabilmektedir.

5. SONUÇ

Sermaye yeterliliği oranı bankalara bir yasal zorunluluk olarak uygulanmaktadır. Yasal düzenlemenin belirlediği asgari sermaye bulundurma oranı olan %8, Türk Bankacılık Sektörü’nde her zaman çok daha yüksek oranlarda gerçekleşmiştir. Asgari tutarı aşan bu oranı etkileyen faktörler ve yasal zorunluluk dışındaki nedenleri çalışmalara konu olmuştur.

Türk Bankacılık Sektörü’nün sermaye yeterliliği davranışını açıklamak için yapılan bu çalışmada, sektöre ilişkin aktif karlılığı, özkaynak karlılığı, likidite oranı, kredilerin takibe dönüşüm oranı ve aktif büyüklüğü değişkenlerinin sermaye yeterlilik oranı üzerinde anlamlı bir etkisinin olup olmadığı araştırılmıştır. 2009Ç1-2015Ç4 arası dönemini kapsayan çalışmada değişkenler arasındaki ilişki regresyon analizi ile test edilmiştir. Buna göre karlılık, likidite ve takibe dönüşüm oranının sermaye yeterlilik oranını pozitif etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Bu etkiden hareketle Türk Bankacılık Sektörünün kredi üretebilmek, iç kaynakları kullanarak daha az borçlanmak, ekonomide gelişen olumsuzluklara karşı sağlam durabilmek ve finansal başarısızlık yaşamamak için yüksek özkaynak ile çalıştığı sonucuna ulaşılabilir. Büyüklüğün sermaye yeterlilik oranı üzerinde anlamlı bir etkisinin olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. İki değişken arasında anlamlı bir ilişkinin olmamasının nedeni Basel Uzlaşısı’nın asgari sermaye yeterlilik oranı uygulamasının banka büyüklüğü gözetilmeden yasal yükümlülük olarak uygulanmasına dayandırılabilir. Bu uygulama ile, bir ülkede

faaliyet gösteren tüm bankaların yeterli sermaye bulundurarak faaliyet göstermesinin sağlanması, sistematik riski azaltabilmektedir.

Çalışma, literatüre kredilerin takibe dönüşüm oranının Türk Bankacılık Sektörü için açıklayıcı değişken olarak kullanılması ve anlamlı çıkması yönüyle katkıda bulunmaktadır. Ayrıca banka bazında değil de sektör bazında çalışılmış ve sonuç olarak sektörün geneli hakkında bir değerlendirme yapmak açısından da önem arz etmektedir. Bundan sonra yapılacak çalışmalarda sektörün banka gruplarının sermaye yeterlilik davranışları karşılaştırılabilir. Araştırma periyodu kriz dönemlerini de kapsayacak şekilde genişletilebilir. Ayrıca Türkiye ile diğer gelişmekte olan ülkelerin sermaye yeterlilik davranışları karşılaştırılabilir.

KAYNAKÇA

- Aktaş, C., ve Taş, B. K. (2007). "The Bank Lending Channel in Turkey: Effect of Capital Adequacy Ratio", BDDK Bankacılık ve Finansal Piyasalar, 1(1):61-74.
- Aktaş, R., Süleyman Açıkalın, Bakin, B., ve Çelik, G. (2015). "The Determinants of Banks' Capital Adequacy Ratio: Some Evidence from South Eastern European Countries", Journal of Economics and Behavioral Studies, 7(1):79-88.
- Al-Tamimi, K., ve Obeidat, S. F. (2013). "Determinants of Capital Adequacy in Commercial Banks of Jordan an Empirical Study", International Journal of Academic Research in Economics and Management Sciences, 2(4):44-58.
- Asarkaya, Y., ve Özcan, S. (2007). "Determinants of Capital Structure in Financial Institutions: The Case of Turkey", BDDK Bankacılık ve Finansal Piyasalar, 1(1):91-109.
- BDDK (2016). "Türk Bankacılık Sektörü Temel Göstergeleri", <http://www.bddk.org.tr/WebSitesi/turkce/Raporlar/TBSGG/TBSGG.aspx>, (02.02.2016)
- Barrios, V. E., ve Blanco, J. M. (2003). "The Effectiveness of Bank Capital Adequacy Regulation:A Theoretical and Empirical Approach", Journal of Banking & Finance, 27:1935-1958.
- Büyükşalvarcı, A., ve Abdioğlu, H. (2011). "Determinants of Capital Adequacy Ratio in Turkish Banks;A Panel Data Analysis", African Journal of Business Management, 5(27):11199-11209.
- Chatterjee, S., ve Hadi, A. S. (2006). "Regression Analysis by Example", Canada: John Wiley-Sons, Inc.
- Çatalbaş, G. K., ve Atan, M. (2005). "Bankacılıkta Etkinlik Ve Sermaye Yapısının Bankaların Etkinliğine Etkisi", İktisat İşletme ve Finans, 20(237):49-62.
- Kaya, M. (2007). "Bankalar Açısından Basel Sermaye Yeterliliği Uzlaşısı ve Kobi'ler Üzerine Etkisi", Yüksek Lisans Tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Emstitüsü, Isparta.

- Louati, S., Abida, I. G., ve Boujelbene, Y. (2015). "Capital Adequacy Implications on Islamic and Non-Islamic Bank's Behavior:Does Market Power Matter?", *Borsa Istanbul Review*, 15(3):192-204.
- Okuyan, H. A. (2013). "Türk Bankacılık Sektöründe Sermaye Yapısı", *Ege Akademik Bakış*, 13(3): 295-302.
- Selimler, H. (2015). "Sorunlu Kredilerin Analizi, Banka Finansal Tablo ve Oranlarına Etkisinin Değerlendirilmesi", *Finansal Araştırmalar ve Çalışmalar Dergisi*, 7(12):131-172.
- Tarı, R. (2011). "Ekonometri". İzmit: Umuttepe Yayınları.
- Teker, S., Bolgün, E., ve Akçay, B. (2005). "Banka Sermaye Yeterliliği: Basel II Standartlarının Bir Türk Bankasına Uygulanması", *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 3(12):42-54.
- TBB (2016). "Banka ve Sektör Bilgileri", <http://www.tbb.org.tr/tr/banka-ve-sektor-bilgileri/istatistiki-raporlar/59>, (22.02.2016).
- Us, V. (2015). "Banking Sector Performance in Turkey before and after the Global Crisis". *İktisat İşletme ve Finans*, 30(353):45-74.
- Yücememiş, B. T., ve Sözer, İ. A. (2011). "Bankalarda Takipteki Krediler: Türk Bankacılık Sektöründe Takipteki Kredilerin Tahminine Yönelik Bir Model Uygulaması", *Finansal Araştırmalar ve Çalışmalar Dergisi*, 3(5):43-56.
- Zahid, S. M., Anwar, M., Aqdas, I., ve Goraya, M. U. (2015). "Capital Adequacy Behavior:Empirical Evidence from Banking Sector of Pakistan", *International Journal of Economics and Finance*, 7(9):96-104.